

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 52. Joannis Dominici Paracciani Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII.
A. C. 1721.

§. LII.

Joannis Dominici Paracciani Cardinalis extrema.

Hujus vestigia pari mortis necessitate pressit Joannes Dominicus Paraccianus Romæ nobilibus ortus Parentibus, a quibus piam, liberalemque educationem hausit. Ut vividi erat ingenii, patiensque laboris, mature admodum ad humaniora literarum studia sic accessit, ut nondum adolescentiam egressus, jamjam severiorum artium cognitione dives, a Clemente X. inter Præsules Romanæ Curiaë adscriberetur. Nondum meritis congruum erat hoc honoris præmium; unde cum Jurisprudentiæ fama inclaresceret, paulopost utriusque *signaturæ*, ut vocant referendarius, Urbisque Beneventanæ Præsides renuntiatus est. Hunc magistratum tanta prudentiæ ac integritatis laude gesserat, ut propterea honorifice Romam revocatus, inter Præsules sacræ Consultationis & Signaturæ Justitiæ suffragium ferret: Exin per varios gradus ad plura alia Ecclesiæ munia strenue obeunda dispositus, præprimis a Cardinale Barberino in Archipresbyterum Basilicæ Vaticanæ, suumque Vicarium ac Judicem electus, ejusdem Cardinalis nomine

*Guarnac.
vit. Card.
t. 1. p. 102.
Vit. Card.
t. 1. p. 276.*

Sæc. XVIII. mine præfuit comitiis in Cænobio S
 A. C. 1721. Eusebii a Monachis Cælestinis celebra-
 tis, eosque privatis contentionibus
 scissos ad concordiam reduxit, pluri-
 busque aliis piis locis Rector datus
 pietatem, atque eximiam vigilantiam
 exhibuit. Tot meritorum suffragio ad
 regendas urbes Maceratensem, Firmo-
 nam & Albanensem selectus, a Cle-
 mente XI. Assessor Pontificius renun-
 tiabatur, quo munere per sexennium
 functus, gravissimas causas discussit,
 decidit. Demum Romana Purpura de-
 coratus, totum sese, suamque profun-
 dissimam Juris cognitionem in Ecclesiæ
 Sedisque Apostolicæ utilitatem impen-
 dit. Obibat insuper munus magni, ut
 vocant, *Penitentiarii*, ejusque opera
 utebatur Pontifex pro recuperanda Co-
 maclesi Urbe. Attamen Paraccianus
 ad populos pastoralis sollicitudine reger-
 dos vocatus, Ecclesiæ Senogallien-
 Episcopus admovetur. Infixam animo
 religionem colens, ut ea in suo etiam
 Clero ac grege altas ageret radices
 unice intentus, integerrimis moribus
 & doctrina præstantes Viros regimini
 Ecclesiarum præfecit, ac temporali et-
 tiam, ut Patrem decebat, populi salutem
 consuleus, illum summa annonæ carita-
 tate laborantem liberali manu suble-
 vit. Eosdem populos Adriatico mare
 adje-

adjacentes, proin crebris Turcarum, Sæc. XVIII. A. C. 1721.
 aliorumque Piratarum excursionibus
 expositos, implorato Pontificis auxilio,
 servavit incolumes, ac quadraginta Ci-
 ves Senogallienses in miseram Barba-
 rorum servitutem abstractos potissimum
 ære suo citissime redemit. Inde vero
 Romam revocatus, in Vicarium Urbis
 & Orbis nominatus, duarumque Con-
 gregationum Præfectura honoratus, in
 aliis decem ejusmodi Patrum Cætibus,
 quibus accensus erat, nihil ad sum-
 mam diligentiam desiderandum reli-
 quit, sed semper usque ad obitum suum
 singulari fidelitate, prudentia, ac dex-
 teritate eminuit: unde merito ab om-
 nibus supremo dignissimus Pontificatu
 celebratus, absdubio ad prima con-
 scendisset subsellia, nisi in medio meri-
 torum cursu ipsoque Pontificii regiminis
 interregno intempestiva mors eidem
 vitæ filum abscidisset: imminutis enim
 sensim viribus, sacris ex comitiis Me-
 dicorum consilio ad Palatium suum de-
 ductus, die octava Maij, qua Innocentius
 XIII. eligebatur, tali mentis affectu,
 qui tam præclarum Ecclesiæ Præsulem
 decebat, spiritum Deo reddidit, com-
 pletis septuaginta quatuor ætatis suæ an-
 nis. Corpus ejus magnifico funeris appa-
 ratu ad Ecclesiam sancti Rochi translatum
 in Sacello ejus gentilitio conditum est.

Q. 5

Erat

Sæc. XVIII. A. C. 1721. Erat in aliorum consuetudine plane affabilis, præstanti virtute atque integritate ornatus, eximius iustitiæ cultor, meritorum suorum parcissimus æstimator, ab omni fastu honorisque ambitione alienissimus, in rebus tam publicis quam Ecclesiasticis longe verfatissimus, atque eruditionis ubertate nemini secundus.

§. LIII.

Franciscus de Mailly Cardinalis mortuus.

*Dorson.
Journ. t. 2.
pag. 404.
Vit. Franc.
de Mailly.*

Tertius ex Purpuratis hoc anno natus erat Franciscus de Mailly natione Gallus, de cujus immoto Religionis studio jam sæpius mentio fecimus. Parentes habuit generis nobilitate, ac virtutum decore conspicuos, Ludovicum Marchionem de Mailly & Joannem Marchionissam de Nesle. Horum stimulis adactus, magis tamen propria ingenii felicitate studendi ardore, & egregia fretus indole, studiis literarum impense incubuit, suorumque Præceptorum solertiam præcoci discendi aviditate prævertens, in Sorbonica Domo Doctoratus Lauream consecutus est, omni literarum cultu & ornamentis indies crefcens. Unde haud mirum, quod juve-